

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. CII. Domine exaudi orationem meam: &c. Carm. gen. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Quisquis incautum lacerat sodalem,
 Clam uenenato iaculatus ictu,
 Persequar, plectam penitusq3 ab ima
 Stirpereuellam.

Nec meæ menfæ dapibus fruetur
 Mentis elatæ tumor, arrogansq3
 Vultus, & cunctos ueluti minores
 Lumine spernens:

Veritas simplex quibus est amori,
 Hos amo, amplector, uideo libenter:
 His mihi seros socijs senectus
 Impleat annos.

Integer uitæ mihi sit minister:
 Tecta non intret mea fraudulentus:
 Nemo mecum intra mea commoretur
 Limina mendax.

Impios longè (mora nulla) terræ
 Finibus pellam: procul omne monstrum
 Ciuitas sancta ut Domini releget
 Flagitiorum.

PSAL. CII. Domine exaudi orationem me
 am: &c. Carm. gen. 13.

EXaudi genitor sancte meas preces,
 Clamorisq3 sonum percipe lugubris:
 Neu uultum misero subtrahe, cladibus
 Omni ex parte prementibus.
 Aures supplicijs nunc adhibe meis:
 Da uotis facilem te, pater optime,
 Et presso celerem porrige dexteram,
 Et

Et præfenti ope fubleua.

Ceu fumi nebulæ tempora tranfuolant,
Vt lentis coquitur tôrris ab ignibus,
Paulatim tacitus fic dolor aridis
Humorem ebibit artubus.

Dum luctu crucio me dapis immemor,
Vt fefta è uiridi gramina cefpire
Arefcunt nimio torrida fole, cor
Exfuccum mihi tabuit.

Crebrò fic remeans fpiritus ilia
Tendit, fic gemitus pectora concutit
Mæftus continuò, tabida uti cutis
Iam uix hæreat offibus.

Vt faltus habitans cuculus auios,
Aut teftis latitans noëtua dirutis,
Aut turtur uiduus, folus, inops, dies
Et noëtes uigiles gemo.

Dum ceu ludibrium rideor improbis,
Irrifa mq; petunt fraude nefaria,
Nec panis cinere eft gratior arido, &
Potum tempero fletibus.

Iftis ira malis me cumulat tua,
Qui me fustuleras ex humili loco.
Sublimi grauius rurfus ut è gradu
Tractum præcipitem dares.

Vt ferò in tenebras umbra crepufculo
Vanefcit, celeres deproperant dies
In mortem, ueluti fub medio die
Fœnum, corpus inaruit.

At te perpetuis fæcula fæculis

N

Nescientem, uolucris non fuga temporis
Carpit, nec memorem nominis obruet
Famam posteritas tui.

Tandem surge pater, tecta Sionia
Iam lenis placido respice lumine.
Iam pleno redeunt tempora circulo,
Promissumq; ferunt diem.
Iam serui lapides respiciunt tui
Disiectos faciles, sparsaq; rudera,
Incultiq; soli iam miserabilem
Versa mente dolent uicem.

Vt uertat populos terror in exteros,
Vt nomen Domini sit celebre omnibus
Et numen, trifidum quâ colitur solum,
Formidabile regibus:

Versam restituet quum Solymam, suæ
Maiestatis opes quum dabit aspici:
Lugentum miseris quum querimonijs
Flectet se & prece supplice.

Scribentur tabulis ista fidelibus,
Seris ut Domini nota nepotibus
Sit laus, nec senium prodita posteris
Norit gloria sæculis.

De sanctis adytis ætheriæ domus,
Templi sepositis de penetralibus,
Cælestis Dominum non piguit soli
Curas respicere ad leues.

Nexorum ut gemitus audiat, & neci
Addictos tetrica compede liberet:
Laudes ut Solymæ templa Deo sonent,
Et

Et nomen recinat Sion

In cœtu celebri. Tum procul ultimis
Terrarum populi finibus exciti
Illuc sacra ferent, & Domino dabunt
Reges munera supplices.

Quamuis in medio curriculo meum
Robur comminuit, destituit manum,
Atq; æui spacijs tempora lubrici
Contraxit breuioribus:

Clamabo tamen, O mi Deus unice
In uitæ medio ne stadio breuem
Cursum siste rotæ. quantulum ad ultimam
Iam metam superest mihi?

Te nunquam breuibus clausa recursibus
Astrorum, semo conficiet dies:
Tu terræ stabilis mole, uolucris
Tu cæli prior ignibus.

Illis interitus stant sua tempora:
Tu nullo interitum tempore senties.
Annorum series cætera deterit,

Vt uestris teritur uetus,
Vt detrita nouis pallia uestibus
Permutat locuples: sic abit & redit
Et mutat facies imperio tuo
Mundi Dædala machina.

At tu, qui fueras, semper es atq; eris:
In te ipsoq; habitas: nec uarias uices
Decurso patiens tempore, permanes
Metæ sæcula nescia.

Sed serui soboles & sobolis tui
Serui posteritas per seriem tuis

N ij

Tecum perpetuis æmula sæculis,
Aeui tempora transigent.

PSAL. CIII. *Benedic anima mea Domi-
no: & omnia, &c.* *Carm. gen.*

Sit parens rerum mihi carmen: illum
Vox canat, sensus petat, & remotis
Quisquis est fibris uigor, & sacratum
Nomen honoret.

Mens Deo laudes cane, redde grates
Mens Deo: nullis benefacta læclis
Excidant, & quæ tribuit benigna
Munera dextra.

Qui scelus tollit maculosum, & ægros
Sanat angores, animoq; uires
Reddit, & uitæ properante fato
Prorogat annos.

Qui manu larga tibi plura donat
Ore quam poscas, animo uel optes:
Seruat & in morem aquilæ, uirentem
Flore iuuentam.

Integer iudex, scelerumq; uindex,
Tradidit sancto sua iura Mofi:
Haci prolem docuit piarum
Dogmata legum.

Lenis & blandus, dare dona largus,
Tardus irasci: neq; sempiternæ
Sæuit offensæ memor, aut perennes
Ardet in iras.

Nec modus pœnæ numerusue nostris
Aequus